

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 5017-01-22 מדינת ישראל נ' מיגידש

בפני **כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי**

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יונתן מיגידש

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, בעובדות כתב אישום, בביצוע עבירה של **הסעת תושב זר** **השוהה בישראל שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**").

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 17.11.21 בשעה 8:02 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לשער המהיר בנתב"ג כשהוא נוהג ברכב מסוג "ניסן" וברכב 2 תושבי האזור, בעלי אשרות שהייה שזהותם ידועה למאשימה, ושני תושבים שלא החזיקו באישור כניסה או שהייה בישראל. בעבור הנסיעה גבה הנאשם מהנוסעים תשלום בסכום של 150 ₪.

רישום פלילי

3. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.

חוות הדעת הפסיכיאטרית

4. בחוות דעתו של הפסיכיאטר המחוזי מיום 27.1.23 נמצא הנאשם כשיר לעמוד לדין. בחוות הדעת, התייחס הפסיכיאטר המחוזי אף לחוות דעת קודמת מיום 16.1.22, כחודשיים לאחר ביצוע העבירה, שגם אז נמצא כשיר לעמוד לדין. נקבע בחוות הדעת כי הנאשם אינו סובל ממחלת נפש ומבין את המתרחש בבית המשפט. הפסיכיאטר המחוזי פרט בעניין הבעיות מהם סובל הנאשם. לא אחזור על הדברים מפאת צנעת הפרט.

עמוד 1 מתוך 7

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 5017-01-22 מדינת ישראל נ' מיגידש

הממונה על עבודות השירות

5. בחוות הדעת מיום 7.1.25 נמצא הנאשם כשיר לשאת בעונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

ראיות לעונש

6. מטעם ההגנה העיד אביו של הנאשם, אשר התייחס למצבו הרפואי ולתאונה בה היה מעורב בשנת 2019-2020, אז פגע בנאשם אופנוע בעודו חוצה במעבר חצייה. לדברי האב, הנאשם טופל במרפאת בריאות הנפש בעקבות התאונה, שהחריפה את בעיית הגמגום ממנה סבל. עוד סיפר האב כי הנאשם נולד פג, במשקל 600 גרם, וביקש מבית המשפט להקל בעונשו.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

7. בראשית טיעוניה עמדה המאשימה על חומרת העבירה, הערכים שנפגעו והצורך בענישה מרתיעה.

המאשימה הפנתה לפסיקה, עתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין מאסר לתקופה של חודשיים ל-10 חודשים, ועתרה לגזור על הנאשם חודשיים מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס משמעותי, התחייבות, פסילה בפועל ועל תנאי.

טיעוני ההגנה

8. ההגנה ביקשה כי בית המשפט יבחן את חומרת העבירה בזמן ביצועה ולא בהתאם למדיניות ההחמרה בענישה כיום, בהיות מדינת ישראל נתונה במלחמה. לטענת הסנגור, אמנם מעשיו של הנאשם חמורים, אך יש להתחשב בכך שהנאשם לא ידע כי מדובר בשוהים בלתי חוקיים. הסנגור הפנה לחוות הדעת הפסיכיאטרית, וטען כי בנסיבותיו של הנאשם הוא קרוב לסייג לאחריות פלילית, כאמור בסעיף 40(ב)(9) לחוק העונשין.

עוד טען הסנגור כי העבירה בוצעה בנובמבר 2021 ומאז חלף זמן ניכר, במהלכו הנאשם שוקם. על כן, עתרה ההגנה לסטות ממתחם העונש ההולם ולגזור על הנאשם ענישה הצופה פני עתיד. באשר לרכיב פסילת רישיון הנהיגה, עתרה ההגנה לפסילה על תנאי בלבד ולהסתפק בקנס סמלי או התחייבות.

9. הנאשם בדבריו לעונש טען כי לא ידע ולא שם לב לכך כי מדובר בנוסעים שהם שוהים בלתי חוקיים.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 5017-01-22 מדינת ישראל נ' מיגידש

דיון

10. המעשים שביצע הנאשם, חמורים הפוגעים בביטחון המדינה ובשלום הציבור.

כל המסייע לשהים בלתי חוקיים בהסעה או העסקה, עלול לתרום, גם אם בעקיפין, לטרור ולאליומות. עוד פגע הנאשם בריבונותה של מדינת ישראל והסדר החברתי שבהסדרת כניסתם ושהותם של זרים לתחומי המדינה. סדר זה חיוני לביטחון הציבור וליציבות חברתית וכלכלית.

11. על חשיבות השמירה על הערכים המוגנים ניתן ללמוד מדברי ההסבר להצעת חוק הכניסה לישראל (תיקון 26), התשע"ו-2016 מיום 15.2.16 (פורסם בס"ח התשע"ו, עמ' 630)(להלן- תיקון 26):

"כניסתם של שוהים בלתי חוקיים מיהודה ושומרון פוגעת בריבונות המדינה ויוצרת סכנה בטחונית... בתקופה האחרונה חלה החמרה במצב הביטחוני... כמו כן, יש מעורבות של שוהים בלתי חוקיים בפעילות טרור כנגד אזרחי ישראל...רשויות המדינה נדרשות לתת מענה אופרטיבי לתופעות אלה במטרה להביא למיגורן".

12. אחת הדרכים לתקיפת תופעת השוהים הבלתי חוקיים, היא ביצוע פעולות אכיפה כנגד המסייעים להם. על חומרת העבירות ניתן אף ללמוד מהעונש הקבוע לצדן.

13. כך למשל, העונש הקבוע לצד עבירת הסעת שבי"ח, שלא בנסיבות מחמירות, עומד על 4 שנות מאסר. לשם השוואה, לצד עבירת כניסה לישראל בניגוד לחוק, קבוע עונש מאסר למשך שנה אחת בלבד. מכאן, ניתן ללמוד על החומרה היתרה אותה מייחס המחוקק לעבירות ההסעה.

14. מעובדות כתב האישום עולה כי אמנם מדובר בנסיעה חד פעמית, אך מדובר בהסעה של שני שוהים בלתי חוקיים, הסעה שבוצעה למטרות הפקת רווח כלכלי.

הקרבה לסייג האחריות הפלילית

15. לטענת ההגנה יש לראות את מעשיו של הנאשם כמי שחוסים תחת הקרבה לסייג האחריות הפלילית- אי שפיות, גם אם אין הם חוסים תחת הסייג עצמו.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 5017-01-22 מדינת ישראל נ' מיגידש

16. לאחר שבחנתי את לשון החוק והפסיקה ועיינתי בחוות הדעת הפסיכיאטרית, לא מצאתי כי הנסיבה המנויה בסעיף 40(א)(9) לחוק העונשין, שעיקרה "הקרבה לסייג לאחריות פלילית" מתקיימת בעניין שלפניי. אפרט.
17. נסיבה זו אין לקרוא לבדה ויש לתת את הדעת לנסיבות המנויות בסעיפים 40(א)(6) ו-40(א)(7) לחוק העונשין, הקשורות אף הן במצבו הנפשי של הנאשם (ר' לעניין זה- ע"פ 5374/20 מ"י נ' פלוני (12.4.22) בפסקה 12).
18. משמעותן של שלוש הנסיבות דלעיל, היא שעה שמצב נפשי משפיע על "יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו" או "יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו", אז הדבר עשוי לעלות לכדי קרבה לסייג לאחריות פלילית, כעולה מסעיף 40(א)(9) לחוק העונשין.
19. לשון אחר - "לצורך התקיימות הנסיבות המקלות לא נדרש להראות שהנאשם היה נעדר יכולת לשלוט במעשיו, אלא די בכך ש"מצבו הנפשי של הנאשם משפיע על יכולתו להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעותו או שמצבו הנפשי פגם ביכולתו להימנע מהמעשה או פגם במידת שליטתו במעשה" (ר' ת"פ (י-ס) 26821-12-20 מ"י נ' י"ב (3.11.22) וע"פ 8557/22 ביבס נ' מ"י (24.8.23)).
20. כאמור, בחוות הדעת הפסיכיאטרית מיום 27.1.23 נמצא הנאשם כשיר לעמוד לדין הן מהבחינה המהותית והן הדיונית. כך גם בחוות הדעת מיום 16.1.22. עוד צוין כי הנאשם אינו מוכר למערכת הפסיכיאטרית ולא ידועה קיומה של מחלת נפש בעברו.
21. בנסיבות אלה, לא הוכח על ידי הנאשם כי מצבו הנפשי עלה כדי "להשפיע על יכולתו להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעותו או שמצבו הנפשי פגם ביכולתו להימנע מהמעשה או פגם במידת שליטתו במעשה".
22. על כן, מצאתי כי אין במצבו הנפשי של הנאשם כדי להפחית את אשמו בהתאם להוראות סעיף 40(א) לחוק העונשין ואין בנסיבותיו משום הקרבה לסייג, כמצוין בסעיף 40(א)(9) לחוק העונשין.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 5017-01-22 מדינת ישראל נ' מיגידש

הענישה הנוהגת

23. מדינות הענישה הנהוגה בעבירה בה הורשע הנאשם רחבה ונסמכת על חומרת המעשים.
24. ראשית אציין כי העבירה בוצעה ביום 17.11.21, בטרם פרצה מלחמת חרבות ברזל, ועל כן יש להחיל את מתחמי הענישה שהיו נהוגים באותה עת.
25. במקרים שבהם עולות נסיבות מעשה מיוחדות, כגון הסעה חד פעמית, או רקע מיוחד לביצוע עבירה, ניתן להסתפק גם במתחם המתחיל בענישה צופה פני עתיד (ראה לענין זה רע"פ 5861/11 **דניאל נ' מ"י** (18.8.11) .
26. כך למשל:
- א. רע"פ 1119/18 **מוחמד חסן נ' מ"י** (09.05.2018) הורשע המבקש בביצוע עבירה אחת של הסעת שני שוהים בלתי חוקיים. המבקש ללא עבר פלילי, עבד כמורה נהיגה ועל פי טענתו ניסה להתקבל לעבודה כעובד סוציאלי. בית משפט השלום הרשיע את המבקש וגזר עליו עונש מאסר מותנה. ערעוריו של המבקש לבית המשפט ומחוזי ולבית משפט העליון, נדחו.
- ב. רע"פ 5094/20 **אשרף זנאדה נ' מ"י** (30.07.2020) הורשע המבקש בביצוע עבירה אחת של הסעת שני שוהים בלתי חוקיים. המבקש הסיע את השוהים הבלתי חוקיים לשטחי מדינת ישראל. בשים לב לעברו הפלילי בעבירות ממך העניין, ומנגד למצבו הרפואי שלא אפשר ריצוי עונש בעבודות שירות, נגזרו על המבקש 60 ימי מאסר בפועל.
- ג. ע"פ (מחוזי חי') 2789-05-21 **באסל אבו טועמה נ' מ"י** (15.07.2021) הורשע המערער בביצוע עבירה אחת של הסעת שני שוהים בלתי חוקיים. בית משפט השלום גזר עונש מאסר מותנה לתקופה של חודשיים, לצד צו שלי"צ בהיקף של 120 שעות. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי טען המערער שיש לבטל את הרשעתו כיוון שזו עלולה להסב לו נזק בלתי הפיך. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו והדגיש כי מדובר בעבירה של הסעת שבי"ח אשר היא עבירה חמורה ולא ניתן בנסיבות שכאלו להתעלם מהרשעה.
- ד. ת"פ (ת"א) 10305-01-21 **מ"י נ' דיאא אבו שחאדה** (21.12.21) הורשע הנאשם בביצוע עבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין. בית המשפט גזר עונש מאסר על תנאי בהתחשב בכך שאין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים, גילו הצעיר והבעת החרטה.
- ה. ת"פ (שלום רח') 43773-12-20 **מ"י נ' מברוק מדיעם** (04.10.2021) הורשע הנאשם בביצוע עבירה אחת של הסעת שני שוהים בלתי חוקיים. בית המשפט את מתחם הענישה בין

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 5017-01-22 מדינת ישראל נ' מיגידש

מאסר על תנאי ל- 7 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים, וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי.

27. בשים לב למכלול הנתונים והשיקולים שפורטו לעיל, ובכלל זה נסיבות ביצוע העבירה כאשר מדובר בהסעה יחידה, בתוך שטחי מדינת ישראל ובטרם פרצה מלחמת חרבות ברזל, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית.

עונשו של הנאשם

28. לא מצאתי טעמים המצדיקים לסטות ממתחם הענישה ההולם.

29. לקולה הנני מתחשבת בהודאת הנאשם, נטילת האחריות והחיסכון בזמנם של העדים. עוד, מצאתי להתחשב במצבו הרפואי והנפשי של הנאשם כפי שבאו לביטוי בחוות הדעת הפסיכיאטרית ובדברי אביו של הנאשם והסנגור לעונש. כן, אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות ומדובר בעבירה שבוצעה לפני כשלוש שנים ומאז לא היה מעורב בפלילים.

30. באשר לרכיב הקנס, הרי ששעה שהנאשם ביצע את העבירה לשם בצע כסף, יש לגזור עליו עונש כלכלי. כך גם באשר לרכיב פסילת רישיון הנהיגה- משבוצעה העבירה על דרך הנהיגה, יש מקום לרכיב ענישה זה.

סוף דבר

31. לאור האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר על תנאי לתקופה של שלושה חודשים והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה על חוק הכניסה לישראל בתוך שנתיים מהיום.
- ב. קנס בסך של 5,000 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.24 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועד, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ג. פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים. על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט בתוך 10 ימים.

עמוד 6 מתוך 7

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 5017-01-22 מדינת ישראל נ' מיגידש

מובהר כי הפסילה תמנה מיום ההפקדה, אך היה ולא יפקיד הנאשם את הרישיון-פסול הוא מלנהוג והפסילה תמנה מההפקדה בלבד.

ד. פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ה. הנאשם יצהיר ויתחייב כי היה ויעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל בתוך שנתיים מהיום, ישלם את הסך של 2,500 ₪. לא יצהיר, יאסר למשך 14 יום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ג טבת תשפ"ה, 13 ינואר 2025, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת בכירה
אוסטפלד - נאוי